

והיינו דאמר בלעם בן בנו, כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל. מי יכול להם? שהרי סבי רצה לאבד את אביהם בנחשים ובקסמים שלו ולא עלה בידו, שלא השאירו לקלל. זהו שכתוב כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל.

ובבב עשרת מיני כשפים וקסמים מהארת הפתורים הפתחונים עשה לבן פנגד יצקב, ולא יכל. זהו שכתוב (בראשית לא) ותחלף את משפירתי עשרת מנים. שפלים עשה לבן פנגדו ולא עלה בידו להרע לו, שכתוב (שם) ותחלף את משפירתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי. מה זה מנים? פתרגום מנים, וכתוב (ויקרא יז) לשעירם אשר הם זנים אחריהם. מונים - מינים כמשמעו. ועשרה מינים הם של כשפים וקסמים בפתורים הפתחונים, וכלם עשה פנגדו.

עשרה מינים הם, שכתוב (דברים יח) קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חקר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים. הרי הם עשרה.

אמר רבי יוסי, נחש וקסם הם שני מינים, ובדרגה אחת עולים, וכשפא בלעם, בקסם עשה פנגד ישראל, והיינו שכתוב (במדבר כב) וקסמים בידם. וכנגד יצקב בא לבן פנחש. זה וזה לא עלה בידם. זהו שכתוב (שם כג) כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל. כי לא נחש ביצקב - בתחלה בימי לבן. ולא קסם בישראל - אחר כך בימי בלעם.

אמר בלעם לבלק, בא ראה מי יכול להם, שפל הקסמים והכשפים שפפתרים שלנו

והיינו דאמר בלעם בר בריה (במדבר כג) כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל, מאן יכיל להון, דהא סבאי בעא לאובדא לאבוהון בנחשים ובקסמים דיליה ולא סליקא בידוי. דלא שבקיה ללטיא. הדא הוא דכתיב כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל.

ובבבחו עשרה זיני תרשין וקוסמין דקוזטפי דכתרין תתאין עבד לבן לקבליה דיעקב ולא יכיל. הדא הוא דכתיב, (בראשית לא) ותחלף את משפירתי עשרת מונים. דכלהו עבד לבן לקבליה ולא סליקו בידוי לאבאשא ליה, דכתיב, (בראשית לא) ותחלף את משפירתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים להרע עמדי. מאי מונים, פתרגום זינין, וכתיב (ויקרא יז) לשעירים אשר הם זונים אחריהם. מונים, מינים כמשמעו. ועשרה זינין אינון דתרשין וקוסמין בכתרין תתאין וכלהו עבד לקבליה.

עשרה זינין אינון, דכתיב, (דברים יח) קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חקר ושאל אוב וידעוני ודרש אל המתים, הא עשרה אינון.

אמר רבי יוסי נחש וקסם, תרי זיני אינון, ובדרגא חד סלקין. וכד אתא בלעם בקסם עבד לקבליהון דישראל. והיינו דכתיב, (במדבר כב) וקסמים בידם. ולקבליה דיעקב אתא לבן פנחש, האי והאי לא סליקו בידיהו הדא הוא דכתיב, (שם כג) כי לא נחש ביצקב ולא קסם בישראל. כי לא נחש ביצקב בקדמיתא ביומוי דלבן. ולא קסם בישראל לבתר ביומוי דבלעם.

אמר בלעם לבלק, תא חזי, מאן יכיל להון. דכל קסמין ותרשין

מהארת המלכות שלמעלה [ומטה]
מתעטרין, [שהרי] והוא התקשר
בהם, שכתוב ה' אלהיו עמו
ותרועת מלך בו.

אמר רבי יהודה, חס וחס וחס וחס
שהיה יודע בלעם בקדשה
שלמעלה כלל, שהרי הקדוש
ברוך הוא לא התרצה בעם ולשון
אחר שישתמש בכבודו אלא בנוי
הקדושים, ואמר [ויקרא יא]
והתקדשתם והייתם קדושים. מי
שהם קדושים ישתמשו בקדשה.
ישאל הם קדושים, שכתוב [דברים
יד] כי עם קדוש אתה. אתה קדוש
ולא עם אחר.

מי שהם טמאים, טמאה מזדמנת
להם להטמא עליו. כתוב [ויקרא יג]
טמא הוא בדרך ישוב מחוץ למחנה
מושב, וטמא וטמא קורא,
שכתוב [שם] וטמא טמא יקרא. מי
שהוא טמא לטמא יקרא, הכל
הולך אחר מינו.

אמר רבי יצחק, נאה הוא ליעקב,
שהיה קדוש, לומר שנטמא בלבן
ובכשפיו, או שבת הוא שלו?
אמר לו רבי יוסי, אף על גב
שאמר רבי יהודה - אני מסייע לך,
שהרי כתוב [בראשית כז] אנכי עשו
בכרך. וכי יפה הוא לצדיק כיעקב
להחליף שמו בשם טמאה? אלא
אנכי, פוסק טעם, ואמר אנכי מי
שאני, אבל עשו בכרך, והרי
פרשוה.

אף פאן. ויהי לו שור וחמר.
לומר, אל תשים לבך ורצונך
לאותה ברכה שברכני אבא
שהתקיימה בי. הוא ברוך אותי הנה
גביר לאחיה וישתחוו לך בני אפך
- משום כך עבדך יעקב לאדני
לעשו. הוא ברוך אותי ברב דגן
ותירוש - הרי לא התקיים בי, שלא
אצרתי אותם, אלא ויהי לי שור

דבכתרין דילן, מקיזפא דמלכותא דלעילא
[ומטה] מתעטרין [דהא], והוא אתקשר בהו,
דכתיב יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו.

אמר רבי יהודה חס ושלום דהוה ידע
בלעם בקדושה דלעילא [דף קסז ע"ב]
כלל. דהא קדשא בריה הוא לא אתרעי בעם
ולישן אתרא דישתמש ביקריה, אלא בנוי
קדישין. ואמר [ויקרא יא] והתקדשתם והייתם
קדושים, מאן דאינון קדישין ישתמשו
בקדושה, ישראל אינון קדישין דכתיב, [דברים
יד] כי עם קדוש אתה. אתה קדוש ולא עם
אחרא.

מאן דאינון מסאבין, מסאבו אזדמן לון
לאסתאבא עליה. כתיב, [ויקרא יג] טמא
הוא בדרך ישוב מחוץ למחנה מושבו.
ומסאבא למסאבא קרי דכתיב, [שם] וטמא
טמא יקרא, מאן דאיהו טמא, לטמא יקרא,
כלא אזיל בתר זנייה.

אמר רבי יצחק, יאות הוא ליעקב דהוה
קדישא לומר דאסתאב בלבן
ובחרשו, או שבחא הוא דיליה. אמר ליה
רבי יוסי, אף על גב דקאמר רבי יהודה,
אנא מסייע לך. דהא כתיב, [בראשית כז] אנכי
עשו בכרך. וכי יאות הוא לצדיק כיעקב
למחלה שמייה בשמא דמסאבא, אלא אנכי,
פסקא טעמא. ואמר אנכי מאן דאנא, אבל
עשו בכרך והא אוקמוה.

אוף הקא, ויהי לי שור וחמר, לומר לא
תשוני לבך ורעותך להיאי ברכתא
דבריה לי אבא דאתקיים בי. הוא בריה לי
הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני אפך,
בגין כך עבדך יעקב. לאדני לעשו. הוא
בריה לי ברוב דגן ותירוש. הא לא אתקיים בי, דלא אוצרנא לון. אלא,

אף פאן. ויהי לי שור וחמר, לומר לא
תשוני לבך ורעותך להיאי ברכתא
דבריה לי אבא דאתקיים בי. הוא בריה לי
הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני אפך,
בגין כך עבדך יעקב. לאדני לעשו. הוא
בריה לי ברוב דגן ותירוש. הא לא אתקיים בי, דלא אוצרנא לון. אלא,